

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Ivan Bujor,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Pîzlea-Bujor împotriva lui Ivan Bujor, privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 12 martie 2024 a Curții de Apel Bălți

(Dosarul nr. 2ra-625/24

NR. PIGD 2-23090733-01-2ra-17052024)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023

Recursul nu se încadrează în temeiurile art. 432 din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani, jud. S. Godorogea,
Curtea de Apel Bălți, jud. E. Grumeza, N. Chircu, D. Corolevschi

11 septembrie 2024

Examinând în lipsa părților recursul depus de Ivan Bujor,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Mariana Ursachi, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 iunie 2023 reclamanta Maria Pîzlea-Bujor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Bujor, privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori

2. În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, în perioada ****-****, a fost căsătorită cu pârâtul Ivan Bujor. În căsătorie s-au născut copii minori ****, anul nașterii **** **** **** și **** ****, anul nașterii **** **** ****, iar prin hotărârea din 10 septembrie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, a fost stabilit locul de trai a copiilor minori cu mama.

3. A indicat că, Ivan Bujor a refuzat categoric întreținerea copiilor, comportament ce nu poate fi acceptat, deoarece pârâtul ca tată al copiilor este obligat să-i întrețină.

4. În prezent copiilor le este asigurat totul necesar pentru educația și dezvoltare, sunt școlarizați cu menținerea unui climat benefic de dezvoltare și educație, asigurat în familia nouă.

5. Reclamanta a menționat că pârâtul la moment nu este angajat în câmpul muncii oficial, însă are venituri considerabile fiind peste hotarele țării în Republica Franceză.

6. Potrivit informației prezentată de Biroul Național de Statistică, valoarea minimului de existență în sate pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani constituie în mediu – 2888,60 lei.

7. Reclamanta a solicitat încasarea de la Ivan Bujor a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 2500 de lei lunar pentru fiecare copil, de la momentul depunerii acțiunii și până la atingerea majoratului copilului sau schimbarea materială a părților și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 14 iulie 2023 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Maria Pîzlea-Bujor. S-a încasat de la Ivan Bujor în beneficiul Mariei Pîzlea-Bujor pensia de întreținere a copiilor minori în mărime de 1500 lei lunar pentru fiecare copil. S-a încasat din contul lui Ivan Bujor în beneficiul Mariei Pîzlea-Bujor

cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei, și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1080 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 04 august 2023 Ivan Bujor a declarat apel împotriva hotărârii din 14 iulie 2023 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încasată pensia de întreținere a copiilor minori în mărime de 800 lei lunar pentru fiecare, și cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 12 martie 2024 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel depusă de Ivan Bujor și s-a menținut hotărârea din 14 iulie 2023 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

11. Pentru a decide astfel, reținând particularitățile și circumstanțele speței, Curtea de Apel Bălți a notat că, datele Biroului Național de Statistică privind minimul de existență a copilului minor nu constituie o normă legală imperativă de la care nu se permite derogare, ci urmează a fi apreciată cu titlu de circumstanță importantă de raportare, ca cuantum/ nivel minim de la care instanța de judecată pornește în stabilirea cuantumului pensiei de întreținere.

Curtea de Apel Bălți a reținut că, în cazul în care instanța ar încasa pensia de întreținere a copiilor minori în suma solicitată de apelant – 800 de lei lunar, la caz ar fi lezate substanțial drepturile și interesele copiilor minori, cât și a reclamantei-intimatei Maria Pîzlea-Bujor pe seama căreia este pusă povara întreținerii deplină a copiilor minori. Or, în prezent copiii se află la educația și întreținerea mamei, care își exercită nu numai obligațiile patrimoniale, dar și obligațiile nepatrimoniale, ce ține de creșterea și îngrijirea zilnică a copiilor minori, asigurându-i inclusiv cu spațiu locativ și suportând toate cheltuielile în acest sens.

Instanța de apel a menționat că, întreținerea unui copil nu presupune doar asigurarea materială a acestuia, ci și educarea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială, tratarea lui în caz de îmbolnăvire (tratarea în acest caz nu presupune doar procurarea medicamentelor), ceea ce implică cheltuieli suplimentare, eforturi și stres din partea părintelui căruia i-a fost lăsat spre domiciliere și îngrijire copilul. Mai mult ca atât, pe măsură ce copiii minori cresc, aceștia au cerințe și necesități materiale mai mari și prin urmare situația se schimbă, iar suma în mărime de 800 de lei lunar pe care apelantul Ivan Bujor este de acord să o achite, nu acoperă pe deplin cheltuielile necesare pentru întreținerea unui copil de vârsta de 10 ani și 15 ani.

Cu referire la argumentul apelantului precum că este în imposibilitate să achite pensia de întreținere a copiilor minori în sumă de 1500 de lei lunar pentru fiecare copil în parte, invocând faptul că nu este angajat în câmpul muncii și lucrează ocazional, Curtea de Apel Bălți a evidențiat că părinții sunt

responsabili în mod egal pentru creșterea și educarea normală a copiilor comuni, precum și faptul că nici un părinte nu ar avea dreptul moral să se eschiveze de la responsabilitățile sale în acest sens invocând lipsa și insuficiența resurselor financiare

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 14 mai 2024, Tudor Burlacu a depus recurs împotriva deciziei din 12 martie 2024 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie dispusă încasarea pensiei alimentare în mărime de 800 de lei pentru un copil.

SOLICITAREA RECURENTULUI

13. În motivarea recursului a menționat că, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept anterior expuse, recurentul a invocat că nu este de acord cu actele judecătorești contestate, deoarece instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat legea.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Art. 434 al Codului de procedură civilă prevede următoarele:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

15. Art. 433 alin. 1, lit. b) din Codul de procedură civilă relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă:

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.”

16. Art. 433 alin. 1, lit. a) din Codul de procedură civilă relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă:

a) în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1)”

17. Art. 432 din Codul de procedură civilă reglementează că:

„ (1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

18. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă stipulează că:

„ În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

19. Completul de judecată a Curții Supreme de Justiție atestă că, recursul declarat de Ivan Bujor, la 14 mai 2024, este în termen, or, decizia din 12 mai 2024 a Curții de Apel Bălți, a fost recepționată de către recurent ulterior depunerii recursului.

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

21. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

22. Verificând motivele de casare, invocate în recursul depus de Ivan Bujor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă în vigoare la momentul depunerii recursului și nu relevă existența temeiurilor de declarare a recursului ca fiind admisibil, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, deoarece a indicat temeiuri în vigoare până la 01 septembrie 2023, însă potrivit art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

23. La caz, Completul de judecată atestă că temeiurile invocate de către recurent în recurs nu se încadrează în prevederile art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2024.

24. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

25. În conformitate cu art. 433 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1).

26. Potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de Ivan Bujor conține obiecții de fapt și de drept, similare

celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător.

28. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

30. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

31. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ivan Bujor.

32. În conformitate cu art. 432 alin. (1), art. 433 alin. (1) lit. a), art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de către Ivan Bujor, împotriva deciziei din 12 martie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi